

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อักษรนำ (อ นำ ย และ ห นำ อักษรต่ำเดียว)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ท่องไปในโลกนิทาน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อักษรนำ จำไปใช้ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว (ห นำอักษรต่ำเดียว และ อ นำ ย)

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น

ห นำ ง เช่น หงิก แหงน หงาย หงอก หงอยเหงา

ญ เช่น หญิง ใหญ่ หญ้า

น เช่น หนุ หนา หนาม หนอง หน้า หนักหนา

ม เช่น หมอ หมี่ หม่า หมาย หมอง หมักหมม

ย เช่น หยิก หยุด หยัก หยอก หยาม หยี

ร เช่น หรือ หรุ hra หรี หรอก

ล เช่น หลาน หลอก หลับ หลุด หลงไหล

ว เช่น หวาน แหวน แหวก ไหว้ หวี

คำที่มี **อ นำ ย** มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก